

[A. C. Normann.]

Vi nærer tillid til, at regeringen under kommende forhandlinger stadig vil have disse synspunkter for øje og samtidig tilstræbe at forene de nordiske landes økonomiske kræfter på en sådan måde, at alle muligheder for et nordisk fællesmarked udnyttes. Vi må i denne forbindelse heller ikke glemme, at for Finland er dette af en ganske særlig alvorlig betydning. Jeg siger dette som et svar på det ærede medlem hr. Poul Møllers, synes jeg, meget letsindige udtalelser.

Jeg føler anledning til på ny at minde om de problemer, der består for selvpensionisterne. Det er mere end et år siden, den højtærede finansminister lovede problemerne omkring pensionsindtægt og folkepensionslovens fradragsregler undersøgt i et ministerielt udvalg. Endnu har vi intet resultat hørt, men jeg understreger, at der synes mig at være en åbenbar fejl i den nuværende ordning, en fejl, som let vil medføre stor skade for den personlige opsparing, og som for de mange selvpensionister især inden for funktionærområdet vil ødelægge den pensionsopsparing, som man nu gennem en årrække har arbejdet sig frem til. Jeg tror, det er meget trivielle erfaringer, en del funktionærer og firmaer, som har haft funktionærordning, allerede har gjort på dette område. Jeg anser det derfor for nødvendigt at få gennemført en ændring, så at fradragsreglerne ikke rammer så hårdt over for pensionsopsparing, som det nu er tilfældet.

Jeg har her opridset nogle af målene for den nærmeste fremtids økonomiske politik, således som jeg ser opgaverne. Det er jo umuligt, hver gang vi her i det høje folketing taler om den økonomiske politik, at lade være at tænke på, hvilke ønsker og interesser erhvervslivet har i denne forbindelse og ikke mindst med hensyn til markedsdannelserne, hvor jeg tror at ønskerne er meget modstridende, også modstridende inden for de enkelte erhvervsområder, selv om man vel nok kan sige, at dengang mulighederne for et vesteuropæisk frihandelsområde syntes nærliggende, var alle erhverv enige om at ønske tilslutning hertil. Men det er betryggende at høre erhvervenes ledende folk gang på gang give udtryk for, at der er en stadig og nær

kontakt imellem regeringen og de enkelte erhvervsområder.

Når vi taler om økonomien, er det jo ikke tilstrækkeligt, at der nu er kommet orden i den offentlige økonomi. Det er ganske vist den, folketinget har ansvaret for. Men der er jo dele af erhvervslivet, som ikke har gode vilkår, og som måske føler det lidt bittert, hver gang fremgangen for både det offentlige og for andre erhverv fremhæves. Der er en del, som ikke i deres egen private økonomi kan mærke, at nogen fremgang har fundet sted. Jeg tænker især på en del af landbruget, på skibsfarten og sømændene, for hvem der ikke er udsigt til nogen snarlig lysning, på skibsværfterne og disses titusinder af funktionærer og arbejdere.

Når talen er om landbrugets økonomi, kan der ikke generaliseres så stærkt, som det ofte sker, dertil er brugsstørrelsernes vilkår alt for uens. I en længere periode har konjunkturerne favoriseret de større brug og været hårde mod de mindre og mellemstore, men der er grund til at tilføje, at havde folketingets flertal og regeringen ikke ført en politik, der på mange måder lettede byrderne for landbruget, havde tilstandene været værre endnu. Men det må være lidt smerteligt for landbruget nu og da at høre fra enkelte byerhverv, at det er et højere favoriseret erhverv end andre. Så sent som i sidste uge talte venstres ordfører ved behandlingen af smørprisforslaget om almisser.

Skal sandheden endelig siges, så har folk i andre erhverv i det sidste par år haft større fordele af landbruget, end dette har haft af os andre. Det, der har været landbrugets minusser, har været handelens og industriens plusser. Det har bidraget til industriens konkurrenceevne, at de lave landbrugspriser har holdt omkostningerne nede. Havde fødevarerne været dyre, er det klart, at vi andre havde måttet erstatte fordyrelsen ved at betale højere priser ikke alene for fødevarer, men også for industriprodukter. Det har landbruget fritaget os for, og her er det navnlig det mindre landbrug, vi er kommet i gæld til. Lønmodtagere, handlende, industrifolk, alle har fået en fordel som følge af de lave landbrugspriser, ja, faktisk en fordel af, at andre lande diskriminerede mod vore landbrugsvarer. Samtidig har vi haft en fordel af,